

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de condamnatul Secu Mihail împotriva sentinței Judecătorei Hîncești din 22 iunie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 în cauza penală în privința lui

Secu Mihail XXXXX,

născut la XXXXXXXX, originar și domiciliat până la reținere în s. XXXXXXX, str. XXXXX, nr. XX, r-nul XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 18 mai 2016- până la 22 iunie 2016; (instanța de fond);

2. de la 29 august 2016 – 01 noiembrie 2016; (instanța de apel);

3. de la 22 mai 2017 - până la 12 iulie 2017; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 16 noiembrie 2005, Secu Mihail a fost condamnat în baza art.145 alin.(3) lit. h) Cod penal, la 20 de ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că Secu Mihail în perioada 01–06 iunie 2004, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în casa concubinei sale Țîba Natalia din str. Komunisticescaia 86, or. Ilinsc, r-nul Ramensk, reg. Moscova, F. Rusă, în rezultatul unui conflict apărut spontan, intenționat i-a aplicat ultimei multiple lovituri pe diferite părți ale corpului, după care a strangulat-o cu o funie și, în rezultatul asfixiei mecanice Țîba Natalia a decedat. Ulterior, pentru a ascunde urmele infracțiunii, Secu Mihail a îngropat cadavrul victimei pe terenul agricol de lângă casa acesteia.

3. Hotărârea instanței de fond a fost contestată cu apel de inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, cu reîncadrarea acțiunilor sale din prevederile art.145 alin.(3) în cele ale art.149 Cod penal, deoarece în materialele dosarului lipsesc probe ce ar demonstra vina lui în săvârșirea omorului intenționat al victimei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2006, apelul inculpatului a fost respins, ca nefondat.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești nominalizate, M. Secu a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile sale să fie încadrate în baza art.149 Cod penal, invocând repetat aceleași argumente ca și în cererea de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2006, recursul declarat a fost respins, ca neîntemeiat.

7. Condamnatul M. Secu a declarat recurs în anulare solicitând casarea hotărârilor judecătorești, cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, argumentând că acestea sunt ilegale fiind adoptate în lipsa unor probe incontestabile, care ar confirma că el ar fi omorât-o pe victimă prin tortură și strangulare.

8. Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2006, recursul în anulare a fost declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Împotriva hotărârilor pronunțate în cauză a declarat recurs în anulare condamnatul și avocatul acestuia A.Ghițu, care au solicitat casarea acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile condamnatului să fie reîncadrate în baza art.149 Cod penal, pe motiv că instanțele judecătorești au apreciat greșit circumstanțele cauzei, deoarece din materialul probator rezultă că ultimul nu a avut intenția de a-i curma viața victimei.

10. Prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2010 recursurile în anulare declarate au fost admise, casate parțial sentința Judecătoriei Hîncești din 16 noiembrie 2005, deciziile Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2006, Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 26 aprilie 2006 și hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2006, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre prin care, acțiunile lui Secu M. au fost reîncadrate din prevederile art. 145 alin.(3) lit.h) în cele ale art.145 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa-14 ani și 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

11. La 17 mai 2016, Secu M. a depus cerere de revizuire argumentând, că dânsul la etapa urmăririi penale și judecării cauzei s-a aflat în arest o perioadă mai mare de 10 luni în conformitate cu prevederile art. 186 alin. (5), (9) Cod de procedură penală, iar de la 07.04.2005 până la 08.02.2006 a fost deținut fără mandat de arest. Prin hotărârea Curții Constituționale din 23.02.2016 au fost

declarate neconstituționale prevederile normei de drept sus indicate, astfel a solicitat revizuirea cauzei în temeiul art. 458 Cod de procedură penală.

12. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 22 iunie 2016 a fost respinsă cererea condamnatului cu privire la revizuirea cauzei, ca fiind neîntemeiată.

În argumentarea soluției adoptate instanța de fond a reținut că prin hotărârea Curții Constituționale din 23.02.2016 s-a decis că arestul preventiv poate fi aplicat pe o perioadă totală de cel mult 12 luni, care include atât etapa urmăririi penale, cât și etapa judiciară, până la emiterea încheierii judecătorești prin care persoana este eliberată din arest sau momentul pronunțării sentinței de către instanța de fond. Totodată, efectele hotărârii menționate nu se extind asupra persoanelor care se află în stare de arest, în privința cărora există o sentință de condamnare iar cauza se examinează în instanța de apel.

În consecință instanța de fond a conchis că în speță hotărârile prin care Secu M. a fost condamnat au fost pronunțate până la data emiterii hotărârii Curții Constituționale din 23.02.2016, astfel că efectele acestora nu se extind asupra condamnatului.

13. Împotriva sentinței a declarat apel condamnatul Secu M., care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă cererea de revizuire.

În argumentarea cererii de apel Secu M. a invocat motive similare cu cele menționate în cererea de revizuire și anume: 1. a fost deținut în Izolatorul de detenție preventivă 168 ore; 2. s-a aflat în arest preventiv o perioadă mai mare de 10 luni fără mandat de arest.

14. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat.

În argumentarea deciziei adoptate instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a respins ca neîntemeiată cererea de revizuire depusă de condamnat, deoarece în speță nu persistă nici un temei de revizuire prevăzut la art. 458 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate de condamnat în susținerea apelului sunt declarative, nefiind confirmate prin nici o probă și, deci nu pot fi reținute ca temei justificativ de casare a sentinței contestate.

15. Împotriva sentinței instanței de fond din 22 iunie 2016 și deciziei instanței de apel din 01 noiembrie 2016 a declarat recurs ordinar condamnatul, care, invocând temeiul de drept prevăzut la art. 458 alin. (3) pct. 4) Cod de

procedură penală, solicită casarea hotărârilor contestate și dispunerea deschiderii procedurii de revizuire, argumentând următoarele:

- atât instanța de fond cât și cea de apel nu au luat în considerație nici un argument invocat în cererile de revizuire și apel prin ce a fost încălcat art. 13 CEDO;

- s-a aflat în arest preventiv o perioadă mai mare de 10 luni fără mandat de arest, fapt ce a dus la încălcarea art. 5 din CEDO;

- prin rechizitoriul întocmit de Procuratura r-nul Ramensk, reg. Moscova, a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 105 alin. (1) Cod penal al F. Ruse fapt ce echivalează cu art. 145 alin. (1) Cod penal al R. Moldova, însă prin sentința Judecătorei Hîncești din 16.11.2005 a fost condamnat în baza art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal;

- la examinarea cauzei în instanța de fond nu a fost audiat nici un martor fiind doar citite depozițiile acestora din cadrul urmăririi penale, astfel i-a fost încălcat dreptul garantat de art. 6 & 3 lit. d) CEDO;

- în prezenta cauză au fost încălcate prevederile art. 186 alin. (6), (11), 175 alin. (9), art. 303 alin. (1) Cod de procedură penală;

16. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului inculpatului, solicitând declararea inadmisibilității acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, argumentând că deși Curtea Constituțională prin Hotărârea din 23.02.2016 a recunoscut neconstituțională aflarea inculpaților în arest mai mult de 12 luni și, respectiv, prevederile art. 186 Cod de procedură penală, aceasta nu are caracter retroactiv, fapt stipulat în art. 26 alin. (7) al Legii nr. 317 din 13.12.1994 cu privire la Curtea Constituțională.

17. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Dispoziția art.458 alin.(3) Cod de procedură penală, prevede cazurile de revizuire a procesului penal și anume: 1) s-a constatat, prin sentință penală irevocabilă, comiterea unei infracțiuni în timpul urmăririi penale sau în legătură cu judecarea cauzei; 2) s-au stabilit alte circumstanțe de care instanța nu a avut cunoștință la emiterea hotărârii și care, independent sau împreună cu circumstanțele stabilite anterior, dovedesc că cel condamnat este nevinovat ori a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă sau mai gravă decât cea pentru care a fost

condamnat sau dovedesc că cel achitat sau persoana cu privire la care s-a dispus încetarea procesului penal este vinovat/vinovată; 3) două sau mai multe hotărâri judecătorești irevocabile nu se pot concilia; 4) Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituțională prevederea legii aplicată în cauza respectivă.

Din conținutul normei vizate rezultă că revizuirii pot fi supuse hotărârile irevocabile a instanțelor de fond, pronunțate pe fondul cauzei penale cum sunt sentința de achitare, de condamnare ori de încetare a procesului penal.

Conform art.465 Cod de procedură penală, sentințele instanței de revizuire, date în conformitate cu art.462 alin.(4), 464 Cod de procedură penală, pot fi supuse apelului și recursului potrivit prevederilor art.400 și 420 Cod de procedură penală.

Deși, recurentul în recursul declarat nu indică nici un temei de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din conținutul acestuia rezultă, că autorul semnalează temeiul de drept prevăzut la pct. 6) al normei de drept sus menționată, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul constată că temeiul la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Instanța de recurs consideră că, argumentul recurentului prin care se indică că atât instanța de fond cât și cea de apel nu au luat în considerație nici un argument invocat în cererile de revizuire este neîntemeiat, or în viziunea Colegiului acestea s-au pronunțat în hotărârile adoptate asupra tuturor motivelor invocate de condamnat, iar partea descriptivă a hotărârilor conține argumentarea concluziilor instanțelor la acest capitol.

Argumentul indicat de recurent prin care se invocă că prin rechizitoriul întocmit de Procuratura r-nul Ramensk, reg. Moscova, dânsul a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 105 alin. (1) Cod penal al F. Ruse fapt ce echivalează cu art. 145 alin. (1) Cod penal al R. Moldova, însă prin sentința Judecătoriei Hîncești din 16.11.2005 a fost condamnat în baza art. 145 alin. (3) lit. h) Cod penal, Colegiul îl respinge ca neîntemeiat, deoarece prin hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție din 22 noiembrie 2010 sentința menționată a fost casată parțial și pronunțată o nouă hotărâre prin care, acțiunile lui Secu M. au fost reîncadrate din prevederile art. 145 alin.(3) lit.h) în cele ale art.145 alin.(1)

Cod penal. Prin urmare, Secu M. a fost condamnat în baza art.145 alin.(1) Cod penal, și la moment execută pedeapsa închisorii pentru săvârșirea acestei infracțiuni.

Alegațiile recurentului referitor la încălcarea art. 5 din CEDO pe motiv că s-a aflat în arest preventiv o perioadă mai mare de 10 luni fără mandat de arest și încălcarea prevederilor art. 186 alin. (6), (11), 175 alin. (9), art. 303 alin. (1) Cod de procedură penală nu constituie temei de revizuire a procesului penal prevăzut la art. 458 alin (3) Cod de procedură penală, care expres și exhaustiv prevede cazurile în care hotărârile judecătorești irevocabile pot fi supuse revizuirii. Mai mult, instanțele ierarhic inferioare s-au pronunțat în hotărârile adoptate asupra acestui motiv, argumentându-și riguros în acest sens concluziile (f.d.36-37, 73, vol. II, pct. 23) pe care Colegiul penal le consideră juste și întemeiate și a căror reluare nu se mai impune.

Conform art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Secu Mihail, ca fiind vădit neîntemeiat.

18. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de condamnatul Secu Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Secu Mihail*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti